

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نویسنده: ژان کلود پای Jean-Claude Paye

برگردان از: حمید محوی

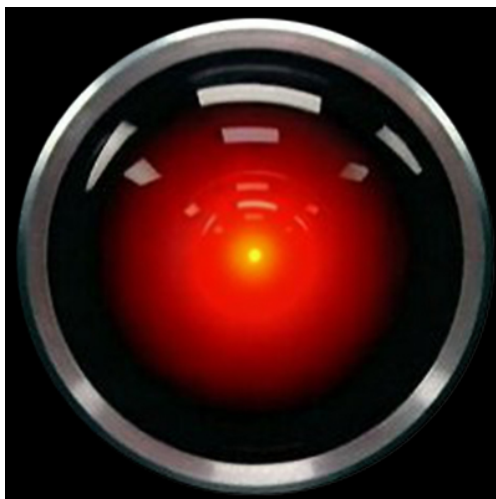
۲۷ سپتمبر ۲۰۱۲

زبان، تصویر، قدرت - ۴

لایحه میهن دوستی فرانسه

پارلمان فرانسه لایحه ای را به تصویب رساند که شباهت زیادی به «لایحه میهن دوستی امریکا» دارد (پاتریوت اکت) (۱). از دیدگاه ژان کلود پای جامعه شناس، بی تأثیر بودن دستگاه وسیع دیدبانی که به تدریج کار گذاشته شده است، هدف دیگری را پی گیری می کند که با آنچه اعلام کرده اند تفاوت دارد. جوامع غربی به سوی الگوی کودک مدارانه پیش می روند که احساس امنیت حتی در نقل مکان و قدم زدن تنها زیر پوشش نگاه قدرت امکان پذیر خواهد بود.

شبكة ولتر/بروکسل/۲ مارچ ۲۰۱۱

قانون فرانسه «لوپپسی ۲» (۲)، قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی، روز ۸ فبروری ۲۰۱۱ به تصویب رسید. این قانون تشابهات زیادی با قانون «میهن دوستی» در ایالات متحده دارد که فوراً پس از ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ به تصویب رسید. این دو قانون به عنوان تحولی در زمینه امنیتی به تصویب رسیده و مجموعه ای از مفاد

مختلف را در برمی گیرد که جملگی موجب تنزل آزادی های بنیادی نزد افراد می گردد، و موازین مهمی را نیز برای تضمین نظارت بر اینترنت در نظر گرفته است.

قانون میهن دوستی در ایالات متحده پیش از قوانین فرانسه به اجراء گذاشته شده است. از سال ۲۰۰۱ مجموعه ای از راهکارهایی که یک دهه بعد در فرانسه به کار بسته شد. به عنوان مثال کار گذاشتن اسپهای تروآ در کامپیوترها، محکومیت های خاص بزهکاری در فضای مجازی (سیبربزهکاری) یا نفوذ پولیس در مکاتبات الکترونیک. ابتداء، در اجرای قانون میهن دوستی در سال ۲۰۰۱، در وضعیت فوری انجام گرفت. قانون و اجرای آن به شکلی مطرح شد که گوئی باید با وضعیت جنگی مقابله کند: «جنگ علیه تروریسم».

در کنار مفاد دائمی، تعدادی از موازین برای مدت چهار سال به تصویب رسید. اگر چه در سال ۲۰۰۶، در تمدید قوانین، غالب آنها به شکل دائمی درآمدند (۳). تنها برخی از مفاد که مورد اعتراض قرار گرفته بود، برای مدت چهار سال دوباره تمدید شد. تمدید این قوانین در ریاست جمهوری اوباما به شکل سالانه انجام گرفت.

قانون فرانسه که به «لوپسی ۲» معروف است، مستقیماً به شکل دائمی به تصویب رسیده است. تمام مفاد برای دوره نامشخص تعیین شده و نیازی به تمدید ندارد و در نتیجه هیچ محدودیت زمانی نیز برای اجرای آن وجود ندارد. مرجع اصلی این قانون تصویر جنگ علیه تروریسم نیست، بلکه مستقیماً وضعیت فوری می باشد که دولت مطرح می کند، و انگیزه اصلی عبارت است از اقدامات امنیتی از سوی دولت که باید از خودش در مقابله با مردم محافظت کند (دولت فرانسه در مقابله با مردم فرانسه). قانون مفاد عمومی نظارت و حذف آزادی فردی تمام شهروندان را با مقرراتی که بخش های خاصی از مردم، آنهایی که در فقر به سر می برند و یا جوانان را هدف قرار می دهد.

اسب های تروآ

زیر پوشش مبارزه علیه «تبهکاری سازمان یافته»، قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی را، با تأیید قاضی، پیشبینی کرده است که بدون اطلاع و آگاهی کاربران، تجهیزات فنی برای ضبط صفحه کلید (کیبورد) - مطالبی که کاربر می نویسد - یا ضبط صفحه نمایشگر (مانیتور). با این وجود، این سیستم اجازه می دهد که به مناسبت همین نظارت، هر گونه خلافکاری مشاهده شود، حتی اگر به تبهکاران سازمان یافته ارتباطی نداشته باشد. این تجهیزات می تواند در محل کار گذاشته شود و یا از راه دور برای مدت هشت ماه - قابل تمدید - در کامپیوتر وارد شود. برای کارگذاری این «جاسوس ها» پولیس تجسسی مجاز است که بدون اطلاع افراد وارد منزل یا اتومبیل آنها شود، حتی شبانه. در نتیجه، قانون، حقوق مرتبط به حفاظت زندگی شخصی را خنثی ساخته است.

محدود سازی اینترنت (فیلترژ)

قانون در عین حال پیشبینی می کند که سایت هایی که تصاویر نابالغان را با خصوصیت جنسی به نمایش می گذارند از اینترنت حذف خواهد کرد. بی آن که به مداخله قاضی نیازی باشد، قانون مقامات اداری، دفتر مرکزی مبارزه علیه تبهکاری، را مجاز می داند که این گونه سایت ها را از دسترسی به اینترنت محروم سازد. با این وجود در مورد محتوای «غیر پدوپورنوگرافیک» به مداخله قاضی نیاز خواهد بود (۴). چنین قانونی که به عنوان محدود ساختن قدرت اجرائی معرفی می شود، در واقع نتایج انحرافی در بر دارد زیرا: اجازه می دهد که ممنوع سازی ها به سایت هایی که محتوای پدو پورنوگرافیک ندارند نیز گسترش پیدا کند. این است چگونگی این ماده قانونی. از وقتی که ممنوعیت به اجراء گذاشته شود، تنها کافی است که به تدریج سایت های ممنوع را گسترش دهند، همانطور

که برای پرونده ملی آثار ژنتیکی به وقوع پیوست. بر این اساس، قانون با ایجاد شکاف می تواند انگیزه های دیگری را مطرح کند. یک مورد ناچیز که به نقض قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی تعبیر شود، می تواند سایت هایی را که حقوق نویسندگان را رعایت نکرده اند، ممنوع سازد.

سایر تبهکاری

قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی فهرستی از تخلفات خاصی را که اگر در اینترنت روی دهد، تدارک دیده است. سوء استفاده از هویت فردی روی شبکه اطلاعات الکترونیک و اطلاعات خصوصی «به هدف مخدوش ساختن آرامش و شرافت او» جرم محسوب می شود.

برای بزهکاری و تقلب در مکاتبات بانکی و شیوه های پرداخت کالا در شبکه های اطلاعات الکترونیک، در اشکال گروه های سازمان یافته، مجازاتهای سنگین تری در نظر گرفته شده که در مورد استفاده غیر قانونی از ابزارهای پرداخت پول، می تواند بزهکاران را به ده سال زندان و پرداخت یک میلیون یورو جریمه محکوم کند.

مادر محافظ

پیش از همه می بینیم که قانون روشن نیست. قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی، از تشکیل پرونده های الکترونیکی برای تمام ساکنان و کارگذاری شنود الکترونیک – جاسوس – تا جرائم و امکان کارگذاری موانع الکترونیک برای کودکان زیر ۱۳ سال، به مثابه مجموعه ای از موازین پراکنده به نظر می رسد. ولی بین موازین مختلف، نه در سطح موضوعات مطروحه که در آئین نامه مطرح شده، بلکه در سطح اهداف قدرت حاکم انسجام خدشه ناپذیری وجود دارد.

بزهکاری های ترسیم شده علت غائی دیگری به جز تبدیل شدن به حامی برای [نگاه] دولت ندارد، یعنی حامل تصویر نا امنی و همزاد آن که امور امنیتی است. محکوم دانستن افرادی که خانه ها و یا اماکنی را بدون اجازه صاحب آن برای محل مسکونی خود اشغال می کنند، کولی ها (اهل سفر)، خارجی هائی که در وضعیت غیرقانونی به سر می برند یا جوانها، به شکل ضمنی هر گونه مقوله ای که قابل نظارت و کنترل نباشد را خطرناک تعبیر می کنند.

بر این اساس از این پس امنیت یعنی واگذاری کامل ابتکار عمل به دولت، با پرونده های مختلف، بارزسی های رایانه ای و مصونیت قضائی برای مأموران اطلاعاتی. بی دلیل نیست که قانون در اصطلاح «ویدئو نظارتی» تحول ایجاد کرده و «ویدئو حراستی» را جایگزین کرده است. چنین تحولی برای فریفتن ما ایجاد نشده، و چنین عملیاتی را در زمینه ایدئولوژیک نیز نباید به مفهوم عادی آن مد نظر قرار دهیم. به عکس این تحول کاملاً شفاف بوده و نیت دولت را آشکار می سازد، یعنی مادر محافظ و فرزندش که با او در حالت ذوب به سر می برد. بر این اساس، امنیت، حراست، عبارت است از قرار داشتن در چشم دوربین حراستی که توسط قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی عمومیت یافته، و تبدیل شدن به پرونده ای در آرشیو پولیس حتی اگر گناهی مرتکب نشده باشیم. البته باید دانست که هدف از تهیه چنین پرونده هائی حراست از شهروندان نیست. بررسی کمیسیون ملی رایانه و آزادی اعلام کرده است که در سال ۲۰۰۸، پرونده های پولیس فرانسه حاوی ۸۳ درصد اشتباه بوده است. در نتیجه هدف چیز دیگری است. هدف این است که به ما بقبولانند که امنیت ما به بهای واگذارکردن خودمان به قدرت حاکم است و بر این اساس از هر گونه حق زندگی شخصی خودمان قطع نظر کنیم.

اسارت در «نگاه» قدرت حاکم

قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی، مانند قانون مشابهی که در ایالات متحده به تصویب رسید، نظام قضائی را واژگون ساخت. آنچه به اجراء درآمد، در رابطه با مردم یا شهروندان عادی، به کار بستن شیوه هائی بود که پیش از این علیه مأموران دشمن به کار بسته می شد. سپس می بایستی موازین را در حقوق به ثبت رسانده، یعنی توافق عموم مردم را برای قطع نظر از هستی شان به دست می آوردند. در هر دو مورد، ساختار حقوقی یکسان است. قانون حد و مرزی برای قوه مجریه تعیین نکرده و به این اساس نقش سنتی آن را واژگون ساخته است. قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی برای روشن ساختن این موضوع هیچ ابهامی باقی نمی گذارد، به ویژه در رابطه با تشکیل «پرونده های پیشین». بی گناه بودن و یا تبرئه شدن در دادگاه موجب حذف اتوماتیک پرونده نمی شود. حذف پرونده تنها به تصمیم قاضی بستگی دارد. چنین فرآیندی نشان می دهد که هدف غائی این پرونده ها حراست از مردم نیست، بلکه بررسی های کمیسیون ملی رایانه و آزادی را تأیید می کند (۶) : طی سه سال گذشته، بیش از یک میلیون نفر که در دادگاه تبرئه شده اند، پرونده آنها همچنان به عنوان مظنون یا متهم حفظ شده است (۷).

در اینجا نیز می بینیم که موضوع ارتباطی به حراست از مردم ندارد، بلکه موضوع چنین است که نزد شهروندان این احساس را به وجود بیاورند که در مقابل قدرت حاکم و به شکلی که آنها را مشخص و شناسایی کرده، راه گریزی برایشان باقی نمانده است.

قانون هدایت و برنامه ریزی برای امنیت داخلی، به شکلی که آن را نوشته اند، نمودار جامعه حراستی نیست، بلکه نمودار جامعه ای است که در دیالکتیک دیدن و دیده شدن (اسکوپیک) قابل درک می باشد، جامعه ای که ما را در نگاه قدرت حاکم حبس می کند، و فرد می بایستی با این نگاه انطباق هویتی داشته باشد تا از امنیت خود اطمینان حاصل کند.

در این صورت، ناامنی، به عنوان مثال، وقتی وجود دارد که فرد از دایره نگاه دوربین خارج می شود. هدف تشخیص فرد تبهکار یا افراد مظنون نیست که احتمالاً می توانند خطرناک باشند، بلکه هدف شهروندان هستند که باید بپذیرند که قدرت حاکم می تواند آنها را فرابخواند، و زندگی آنها را در اختیار بگیرد و آنها هیچ راهی در مقابل این وضعیت ندارند.

پی نوشت :

- 1) Patriot Act
- 2) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 3) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 4) <http://www.voltairenet.org/article156226.html>
- 5) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 6) <http://www.numerama.com/forum/topic/106874-la-loppsi-revient-a-lassemblee-nationale-les-amendements-bloques>
- 7) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 8) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 9) <http://bugbrother.blog.lemonde.fr/2009/01/21/en-2008-la-cnill-a-constate-83-derreurs-dans-les-fichiers-policiers>
- 10) <http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>
- 11) <http://bugbrother.blog.lemonde.fr/2009/09/19/le-quart-des-58-fichiers-policiers-sont-hors-la-lo>

La LOPPSI 2, un Patriot Act français

par Jean-Claude Paye

Réseau Voltaire | Bruxelles (Belgique) | 2 mars 2011

<http://www.voltairenet.org/La-LOPPSI-2-un-Patriot-Act>

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/۲۴ سپتامبر ۲۰۱۲

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/288>